

mi	-tunk, -tünk	-tuk, -tük	-ottunk, -ettünk, -öttünk	-ottuk, -ettük, -öttük	-tunk, -tünk	-tuk, -tük
ti	-tatok, -tetek	-tátok, -téték	-ottatok, -ettetek, -öttetek	-ottátok, -ettétek, -öttétek	-tatok, -tetek	-tátok, -téték
ök	-tak, -tek	-ták, -ték	-ottak, -ettek, -öttek	-ották, -ették, -ötték	-tak, -tek	-ták, -ték

Do I kategorii czasowników należą:

- czasowniki, których tematy kończą się na **j, l, ly, n, ny, r**,
- czasowniki dwusylabowe, nieprzechodnie, których tematy kończą się na **ad** lub **ed**.

tanulni (*uczyć się*)

Koniugacja podmiotowa: **tanultam, tanultál, tanult, tanultunk, tanultatok, tanultak;**

Koniugacja przedmiotowa: **tanultam, tanultad, tanulta, tanultuk, tanultátok, tanulták.**

Do II kategorii należą:

- czasowniki, których temat kończy się na dwie spółgłoski,
- czasowniki, których tematy kończą się na **ft**,
- czasowniki jednosylabowe, których tematy zakończone są samogłoską krótką oraz **t**.

Do III kategorii należą wszystkie pozostałe czasowniki.

■ **Czas przyszły**

Czas przyszły tworzymy za pomocą pomocniczego słowa o rdzeniu **fog** i bezokolicznika czasownika wyrażającego właściwą czynność. Słowo posiłkowe występuje w obu koniugacjach.

Koniugacja podmiotowa

én	fogok főzni	<i>ja będę gotować</i>
te	fogsz főzni	<i>ty będziesz gotować</i>
ó	fog főzni	<i>on / ona będzie gotować</i>
mi	fogunk főzni	<i>my będziemy gotować</i>
ti	fogtok főzni	<i>wy będziecie gotować</i>
ök	fognak főzni	<i>oni / one będą gotować</i>

Koniugacja przedmiotowa

én	fogom	<i>ja będę</i>
te	fogod	<i>ty będziesz</i>
ó	fogja	<i>on / ona będzie</i>
mi	fogjuk	<i>my będziemy</i>
ti	fogjátok	<i>wy będziecie</i>
ók	fogják	<i>oni / one będą</i>

Rzeczownik

Węgierski rzeczownik odmienia się przez przypadki, które jednak tworzy się zupełnie inaczej niż w pozostałych językach europejskich. Polskiej odmianie przez przypadki i używaniu ich z przyimkami odpowiadają w języku węgierskim tzw. końcówki okolicznikowe dotychczas do wyrazów. Ponadto, węgierskie rzeczowniki posiadają liczbę mnogą, a nie mają rodzajów gramatycznych. Charakterystyczne są także końcówki dzierżawcze (odpowiedniki zaimków dzierżawczych).

Kończówki	Znaczenie polskie	Przypadek	Przykład
-	<i>kto, co?</i>	mianownik	autóbusz (<i>autobus</i>)
- t	<i>kogo, co?</i>	biernik	autóbuszt (<i>autobus</i>)
- ul, ül	<i>w jaki sposób?</i>	-	magyarul (<i>po węgiersku</i>)
- ba, be	<i>do (wnętrza), w</i>	dopełniacz biernik	autóbuszba (<i>do autobusu</i>)
- ban, ben	<i>w</i>	miejsownik	autóbuszban (<i>w autobusie</i>)
- ból, ből	<i>z</i>	dopełniacz	autóbuszból (<i>z autobusu</i>)
- hoz, hez, höz	<i>do (zewnątrz)</i>	celownik	autóbuszhoz (<i>ku autobusowi</i>)
- nál, nél	<i>przy</i>	miejsownik	autóbusznál (<i>przy autobusie</i>)
- tól, től	<i>od</i>	dopełniacz	autóbusztól (<i>od autobusu</i>)
- ra, re	<i>na</i>	biernik	autóbuszra (<i>na autobus</i>)
- n (-on, -en, -ön)	<i>na</i>	miejsownik	autóbuszon (<i>na autobus</i>)
- ról, ről	<i>z o</i>	dopełniacz miejsownik	autóbuszról (<i>o autobusie</i>)
- val, vel	<i>z</i>	narzędnik	autóbuszal (<i>z autobusem</i>) (asymilacja v z ostatnią spółgłoską rzeczownika, v zamienia się w tę spółgłoskę)